

Salanky

**Nejznámější
fanynka**

Nikola „Zaza“ Matějčková

To nejlepší z regionu

Festival Královéhradeckého kraje

Jiráskovy sady,
Hradec Králové

23. 6. | 9–21 h.

VSTUP
ZDARMA

Michal Horák

Nabídka regionálních produktů

Mirka van Gils Slavíková

cukrářský workshop, autogramiáda

Gastronomické, řemeslné a zemědělské školy

Jiří Pavlica & Hradišťan

Kuchařská show

ABBA Revival Dětská zóna

Vyhlášení výsledků
Regionální potraviny KHK Prohlídky budovy krajského úřadu

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Partneři akce:

Salonky

Editorial

Sladká odměna

TOMÁŠ KULHÁNEK / redaktor

Hradec Králové zažil letos na jaře dosud nevídanou hokejovou euforii korunovanou ziskem stříbrných medailí z české extraligy. Ačkoliv to hradečtí hokejisté ve finále až na úplný vrchol nedotáhli, mnoha fanouškům připravili životní sportovní zážitky. Zcela nepochybně to platí o Nikole Matějčkové, kterou všichni fanoušci znají pod přezdívkou Zaza. Její velká láska k hradeckému hokeji trvá už 21 let. Za hradeckými hokejisty za tu dobu najezdila desetitisíce kilometrů, věnovala jim nespočet hodin svého času a do své velké vášně investovala také nemalou částku peněz. Zažila velká zklamání i období euforie. Až letos se ale oblíbená šéfka hradeckého kotle dočkala prvního velkého finále. Právě historický úspěch našich hokejistů je hlavním tématem červnového magazínu Salonky. Kromě rozhovoru se Zazou si v něm přečtete třeba povídání s hvězdou letošního play-off, hradeckým odchovancem Patrikem Miškářem. ■

NIKOLA MATĚJČKOVÁ / str. 6 ▶ 9

PATRIK MIŠKÁŘ

str. 10 ▶ 11

FESTIVAL REGIONY

str. 14 ▶ 16

HELENA REZKOVÁ

str. 26 ▶ 28

PAVEL SVOBODA

str. 30 ▶ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: Velké náměstí 21/31 500 03 Hradec Králové, www.salonkyh.cz, Redakce: Tomáš Kulhánek, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyh.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyh.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyh.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 8 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Hana Poskočilová.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Hokejová euforie v Hradci skončila historickým stříbrem

Vůbec poprvé v historii se hradečtí hokejisté dostali až do finále nejvyšší české soutěže. V extraligovém čtvrtfinále nejprve dokázali vyřadit Liberec a v semifinále si v nevyrovnanější a nejdělsí sérii historie play-off poradili s druhým týmem základní části z Vítkovic. Hradecké Nagano se nakonec nekonalo, protože ve finále byli nad síly Lvů třinečtí Oceláři. Přesto zůstane jaro roku 2023 v paměti Hradečáků ještě dlouhou dobu spojené s nebývalou hokejovou euforií.

🗣️ TOMÁŠ KULHÁNEK

Sezóna hradeckých hokejistů dlouho nevypadala příliš optimisticky. Ještě na konci listopadu se Mountfield HK krčil na 11. místě tabulky a tým trpěl kvůli velkému množství zraněných hráčů. V druhé polovině sezóny však přišel obrat. Díky fantastickému závěru základní části hradečtí hokejisté vystoupali až na 4. místo a zajistili si tak přímý postup do čtvrtfinále play-off. Skvělou formu potvrdili hradečtí Lvi i v souboji s Libercem. Bílí tygři sice vyhráli první zápas v hradecké ČPP aréně, v dalších čtyřech utkáních už se ale vždy radovali hokejisté z Hradce Králové.

V semifinále, do kterého se Mountfield HK dostal znovu po pěti letech, čekal na Lvy druhý tým základní části HC Ridera Vítkovice. Jedné z nejdramatičtějších sérií historie českého hokeje nechybělo vůbec nic. Hradec nejprve vedl 3:0 na zápasy, ale po třech výhrách Vítkovic rozhodoval až sedmý zápas. V jeho prodloužení poslal Hradec poprvé v historii do extraligového finále slovenský snajpr Oliver Okuliar. V extrémně vyrovnané sérii skončili v základní hrací době jen dva ze sedmi

zápasů a fanoušci zažili i nejdělsí zápas historie play-off, který skončil po více než 138 minutách hry až na konci čtvrtého prodloužení.

V tu chvíli začala v Hradci už nefalšovaná hokejová euforie. Pod Bílou věží se poprvé v historii hrálo finále extraligy a všechny domácí zápasy byly už předem beznadějně vyprodané. O skvělou hokejovou atmosféru přímo v Hradci nepřišli fanoušci ani při venkovních zápasech. Přímo před ČPP arénou vyrostla velkoplošná obrazovka, na které sledovaly zápasy stovky příznivců hradeckého hokeje. Promítání uspořádaly Salonky ve spolupráci s městem Hradec Králové, Královéhradeckým krajem a za podpory hokejového klubu Mountfield HK a dalších partnerů.

Přes vyrovnaný boj nakonec ve finále slavili třinečtí Oceláři, kteří zvítězili v extralize počtvrté v řadě, když sérii ovládli 4:2 na zápasy. Hradečtí hokejisté se na východ Čech přesto vraceli jako hrdinové se stříbrnými medailemi na krku. A na Ulrichově náměstí se s nimi o tři dny později přišli rozloučit tisíce Hradečáků. Trenér Mountfieldu Tomáš Martinec věří, že hokejová euforie bude pokračovat i v další sezóně. „Stříbrná medaile je pro nás teď hořká, ale na ten tým jsem pyšný, na každého jednoho hráče. Celou sezónu mančaft výborně pracoval, byl odhodlaný a bojoval. Myslím si, že jsme nabrali spoustu zkušeností a že ta stříbrná medaile musí být pro nás motivací do další práce, abychom byli v příští sezóně o ten kousek lepší,“ řekl po finále hradecký kouč. Jízdu za dalším vysněným finále zahájí Lvi 8. října, kdy vstoupí do sezóny 2023/2024. ■

Děkujeme partnerům za skutečnou veřejnou promítání velkého finále před zimním stadionem.

CrossLife

**Královéhradecká
provozni**

Hradecké služby

Marius Pedersen Group

**PIZZA.CZ
& CRAZY CHICKEN**

HITRADIO
ČERNÁ HORA

CASHEMESKY

**POSLOUCHEJ A VYHRÁVEJ
PENÍZE NĚKOLIKRÁT DENNĚ!**

Více informací na www.hitradiocernahora.cz

VICEMISTRŮ
Děkujeme za

Hokej bez fandění pro mě není hokej

✎ TOMÁŠ KUHÁNEK,
FOTO: HANA POSKOČILOVÁ

Je bezpochyby nejznámější fanynkou hradeckých hokejistů. Nikola Matějčková, kterou fanoušci hradeckého hokeje znají pod přezdívkou Zaza, je šéfkou hradeckého kotle. V rozhovoru pro Salonky popisuje emoce fanoušků po konci sezóny, vysvětluje, jak složité je řídit tisícový dav fanoušků na hradeckém stadionu, a hovoří například také o tom, jak ona sama prožívala letošní historickou jízdu Mountfieldu HK v extraligovém play-off. „Letos to byla krásná cesta a moc jsem si ji užila, ale já budu fandit Hradci, i kdyby hrál krajský přebor,“ říká mimo jiné Zaza, která kvůli hradeckému hokeji najede tisíce kilometrů za sezónu a dojíždět z Prahy musí dokonce i na domácí zápasy.

Jak s odstupem několika týdnů hodnotíš hradeckou stříbrnou sezónu?

Rozhodně to byla s přehledem nejlepší sezóna, kterou jsem kdy zažila. Po 21 letech u hradeckého hokeje jsem konečně zažila finále. Myslím, že jsem za celé ty roky zažila včetně první ligy asi čtyři semifinále, takže už jen ten postup do finále byl pro mě neuvěřitelná pohádka. Strašně jsem si užívala, že se nám ta sezóna natáhla na nejdelší možný čas. Venkovní finálové zápasy v Trinci jsme si moc užili, měli jsme tam pro sebe penzion, dělali tam

pyroshow. Jen je škoda, že se to nepodařilo dotáhnout až ke zlatu. Bylo to opravdu blízko. Myslím, že kdyby se podařilo vrátit finále do Hradce na sedmý zápas, náš zimák by možná spadl, protože už v pátém zápase byla ta atmosféra naprosto neuvěřitelná.

Ty jsi samozřejmě byla s fanklubem v Trinci na tom posledním finálovém zápase. Jaké byly bezprostřední emoce po konci zápasu?

Když jsme tři minuty před koncem třetí třetiny

dostali gól na 1:2, tušila jsem, že je to průšvih. Pak už bylo tak nějak zřejmé, že to směřuje k vítězství Trince. Nevyšel ani risk bez brankáře, dostali jsme další dva góly, takže jsme věděli, že šance na sedmý zápas jsou pryč. V tu chvíli se ve mně mísila hrozná hrůza na tým i na fanoušky a trochu zklamání, protože jsem cítila, že to bylo opravdu blízko. Snažila jsem se ale fanoušky motivovat, abychom fandili dál a po zápase našim hráčům poděkovali. Musím říct, že fanoušci se opravdu snažili. Po konci zápasu jsem si všimla, jak v půlce kotle stáli s roztaženými hradeckými šálami kluci, se kterými jsem ve svých 13 letech začala jezdit na výjezdy. Jako dítě jsem je sledovala a obdivovala, do značné míry mě formovali a díky nim jsem dnes tam, kde jsem. Když jsem na ně koukala a viděla, že se jim derou slzy do očí, tak jsem se tam taky rozbrečela. Mísilo se v nás hodně emocí, člověk vzpomínal na chvíle, kdy jsme byli mezi posledními týmy v 1. lize. Neřekla bych ale, že by převládal smutek.

Jak těžké je ukočírovat v kotli velký dav lidí?

Je to jiné zápas od zápasu. Univerzální klíč na to

asi není. V základní části jsou zápasy, kdy se kotel zaplní jen z poloviny, nepřijde moc lidí, ale já zářvu první pokřik a podle odezvy vím, že lidé chtějí fandit a bude to dobré. Naopak jsou ale i zápasy, kdy přijde prakticky plný stadion, já poprvé zářvu Hradec a z kotle se ozve taková mdlá odezva, že hned vím, že celý zápas budu muset přemlouvat lidi v kotli, aby něco dělali a aspoň trochu se snažili. Chápu, že máme v Hradci opravdu obrovský sektor na stání, do kterého si lidé kupují lístky proto, že je to tam nejlevnější. Nechápu ale, když se někdo, kdo nechce fandit, postaví doprostřed kotle, kde mají být ti nejvíce aktivní fanoušci. Musím říct, že třeba první finále s Trincem pro mě bylo velkým zklamáním. Nevím, jestli tam bylo ze strany lidí příliš velké očekávání nebo přišlo hodně takových těch neskálních fanoušků, ale fakt to bylo hrozné. V pauze jsem říkala lidem do mikrofonu, ať se seberou. Opravdu jsem nečekala, že je budu muset přemlouvat na pro nás vysněném finále extraligy, aby fandili. Naopak pátý zápas s Trincem, to byla jedna velká párty od začátku do konce. Když je dobrá nálada a lidem

INZERCE

DOAH DNY OTEVŘENÝCH ATELIÉRŮ

10.—11. 6. 2023

Svět umění zblízka!

www.doahk.cz

KRAJOVÉ HRADECKÉ
KOTLE

se chce fandit, můžeš zařvat jakoukoliv kravinu a oni se chytí.

Když křičíš do mikrofonu nebo megafonu několikrát týdně, nemíváš problémy s hlasivkami?

S hlasem většinou problém nemám, hlasivky už mám asi vycvičené. Problém mám vždy jen na začátku sezóny, kdy po několikaměsíční pauze přijdu na první zápas, tam si hlasivky musí zase zvyknout. Je tedy pravda, že mi říkal doktor, že pokud budu takhle pokračovat, možná za 10 let nebudu mluvit. (smích)

V sérii s Vítkovicemi Hradec zažil nejdelší zápas v historii play-off, který trval neuvěřitelných 138 minut. I tam jsi vydržela fandit celou dobu?

Ten zápas byl extrémně dlouhý, bylo to chvílemi až úsměvné. Třeba po páté třetině přišel asi patnáctiletý kluk, který pravidelně chodí do kotle, a omlouval se, že už musí jít domů, protože ráno píše přijímací zkoušky na střední školu. Bylo vidět, že lidé už byli po těch pěti nebo šesti hodinách opravdu unavení. Já trochu taky, ale spíš jsem už nevěděla, co mám řívat. Co pět minut jsem říkala lidem v kotli, že vím, že je to hrozné, ale

ať ještě zkusíme naše hráče podpořit a fanoušci se vždy trochu zmátožili. Já jsem za ten zápas spálila tři tisíce kalorií a měla průměrný tep 177. Takže pro mě to bylo slušné kardio cvičení. Druhý den ráno jsem se nemohla zvednout z postele, opravdu mě bolelo celé tělo. A druhý den už jsme zase jeli fandit do Vítkovic.

Co říkáš na odchody Matěje Machovského, Jakuba Lva nebo Lukáše Cingela?

Matěj Machovský se stal hrdinou mnoha hradecských srdcí. Brankářskou dvojici na příští sezónu už jsme ale měli složenou, kdyby to tak nebylo, tak si myslím, že tady Machy jednoznačně zůstane. Moje velká srdcovka je Jakub Lev, kterého jsem si v hradecském dresu přála vidět dlouhé roky, a jsem moc ráda, že se mi to na necelé čtyři sezóny splnilo. Odchody Jakuba Lva a Lukáše Cingela mě mrzí opravdu hodně, oba dva tady zanechali obrovskou stopu.

Jaké očekávání máš jako fanyнка od další sezóny?

Popravdě to zase tak moc neřeším. Letos to byla krásná cesta a moc jsem si ji užila, ale já budu fandit Hradci, i kdyby hrál krajský přebor. Baví mě fandě-

ní. Hokej bez fandění pro mě není hokej a neužiju si to. Řekla bych, že fandění je pro mě tak 70 procent všeho a hokej zbylých 30 procent. Takže je pro mě svým způsobem důležitější, aby se dobře fandilo, než jestli budeme třeba až na 13. místě tabulky. Pokud budeme pokračovat v zapojování mladých hradecských odchovanců a nadále hrát ten krásný ofenzivní hokej, budu s příští sezónou spokojená. Musíme si uvědomit, že odešli kvalitní hráči, záleží také na zdraví hráčů, může se stát cokoliv. Realita se ukáže až v druhé polovině příští sezóny.

Co dělá fanyнка hradecského hokeje po skončení sezóny?

Odpočívá. Po té právě skončené sezóně je to potřeba obzvlášť. Pravdou je, že teď mám konečně čas na spoustu jiných věcí a koníčků, jako je četba nebo hraní na počítači. Během play-off nebyl na nic z toho vůbec čas. Protože už teď bydlím v Praze, dojíždím i na domácí zápasy do Hradce. Takže jsem neustále pendlovala mezi Prahou, Hradcem a dle soupeře také Libercem, Ostravou nebo Třincem. Doma jsem během toho měsíce a půl moc času

nestrávila. Už toho bylo opravdu hodně, takže první víkend po skončení sezóny jsem si dala nohy nahoru a jenom odpočívala.

Sleduješ hokej i po konci hradecké sezóny?

Samozřejmě ano, hokej sleduju pořád. Občas se podívám na play-off NHL a samozřejmě teď také na mistrovství světa. Zajímá mě ale třeba i fotbal, u mě doma běží prakticky jen sport nebo hudba.

Otázka na závěr. Asi všichni hokejoví fanoušci v Hradci tě znají pod přezdívkou Zaza. Prozradíš nám, jak jsi k ní přišla?

Myslím, že tu přezdívkou mám už od nějakých 12 let. Jako malá jsem měla velký předkus a na táboře si ze mě všichni dělali srandu a říkali mi, že jsem králík, zajíc, veverka nebo bobr. V té době měla televize Nova jako svého maskota růžového zajíce Zazu a někdo na táboře mi tak začal říkat. První rok jsem tu přezdívkou nesnášela, ale postupem času jsem si zvykla. Dnes už v Hradci krom mé rodiny asi není nikdo, kdo by mě oslovoval jinak než přezdívkou Zaza. ■

INZERCE

STAŇTE SE GLADIÁTOREM

23.-24. 6.

GLADIATOR
RACE

Futurum

Nečekaný hrdina Miškář: Play-off pro mě byla pohádka

Celou sezónu strávil v Jihlavě a v hradeckém dresu neodehrál ani minutu. Na začátku dubna už měl sbalené kufry na dovolenou. Místo cesty do Ománu se však po zranění spoluhráčů nečekaně ocitl uprostřed prvního útoku Mountfieldu v semifinále extraligového play-off. A šance se chopil náramně. Čtyřmi góly přispěl k historickému stříbru Lvů a hlasitě si řekl o plnohodnotný návrat pod Bílou věž. Jak prožíval tažení Mountfieldu HK letošním play-off? Jak vzpomíná na svůj vítězný gól bruslí z prodloužení 2. semifinále ve Vítkovicích? A bude nastupovat v hradeckém dresu i v příští sezóně? Nejen na tyto otázky odpovídá v rozhovoru pro Salonky hokejista Patrik Miškář.

☞ TOMÁŠ KULHÁNEK,
FOTO: STANISLAV SOUČEK/MOUNTFIELDHK.CZ

Celou letošní sezónu jsi strávil v prvoligové Jihlavě. Jaký jsi měl program poté, co jste s Jihlavou skončili v play-off?

Vypadli jsme asi 10. března, ale až do konce měsíce jsme ještě trénovali. Koncem března mi volal trenér Hradce Tomáš Martinec a říkal mi, že mám vyřízenou možnost střídavých startů v Hradci. Upřímně jsem ale nepočítal s tím, že by se něco mohlo stát a já opravdu nastoupil. Na začátku dubna jsem při-

šel do Hradce a trénoval jsem asi dvakrát v menší hale s hráči z Kolína. V ten moment už začínala semifinálová série s Vítkovicemi a několik hráčů bylo nachlazených, takže za mnou přišli trenéři, ať se zabalím, že pojedou s nimi. První zápas jsem sledoval z tribuny, na jeho konci se ale zranil Jakub Lev. Ráno jsem přišel do kabiny a zjistil jsem, že jsem v první lajně.

Jak jsi reagoval?

Byl jsem hodně překvapený. Asi pro mě bylo lepší, že jsem se to dozvěděl na poslední chvíli. Říkal jsem

si, že to může být moje poslední šance v extralize. Naštěstí to vyšlo skvěle. Hned první zápas jsem v prodloužení rozhodl, byla to pro mě pohádka.

Ty jsi někde říkal, že už jsi měl zaplacenou dovolenou, je to pravda?

Je to tak. Měli jsme s přítelkyní letět do Ománu, ale nakonec jsem si místo žabek musel about brusle.

Ve svém prvním extraligovém zápase v sezóně jsi rovnou rozhodl v prodloužení semifinále play-off s Vítkovicemi. Jednalo se o hojně diskutovaný gól bruslí. Když se na tu situaci zpětně podíváš, uznali podle tebe sudí gól správně?

Počítal jsem s tím, že rozhodčí gól uznají. I kluci, kteří nehráli a koukali na video, během té pauzy přišli a říkali, že gól byl regulérní. Na můj vkus ale trvalo hrozně dlouho, než rozhodčí u videa platnost gólu potvrdili. Video by podle mě mělo obecně fungovat lépe a hlavně rychleji. Když musíte deset minut čekat, než rozhodčí rozhodne, úplně vypadnete z tempa. Ale ano, gól uznali podle mě správně. Hodně lidí mě nařklo z toho, že jsem puk kopl, ale tak to nebylo. Člověk samozřejmě ví, kde je puk, kopnutí je ale něco úplně jiného, než jak ten gól padl. Na kopnutí se člověk musí napřáhnout, to já neudělal, naopak jsem brzdil.

Co podle tebe rozhodlo finálovou sérii s Třincem?

Myslím, že jsme to prohráli v prvních dvou domácích zápasech, ze kterých jsme neurvali ani bod. Jet do Třince za stavu 0:2 na zápasy je hodně překerní situace. Občas mi přišlo, že nám chybělo i trochu štěstí, ale určitě není náhoda, že Třinec vyhrál extraligu počtvrté v řadě. Hrají z pevné obrany a dokážou udeřit z brejků.

Od konce sezóny už uplynul nějaký čas. Má pro tebe stříbro ještě pořád trochu hořkou pachut'

Já to beru jako ohromný úspěch. Vůbec jsem ne doufal, že bych si mohl zahrát finále extraligy. Přiznám se, že jsem hořkou pachut' necítil snad už ani den po posledním zápase. Věděli jsme, že Třinec má obrovskou sílu, a i z toho minima šanci nás dokázali trestat, což celé finále rozhodlo.

Vnímali to podobně i tvoji spoluhráči v kabině?

Je to individuální. Pár kluků už titul v jiných klubech vyhrálo, ale pro většinu z nás je to druhé místo zatím největší úspěch v kariéře. Spousta z nás hrálo finále úplně poprvé. S odstupem to myslím všichni bereme jako úspěch vůči městu.

A myslím si, že pro nás hradecké odchovance to bylo ještě o něco víc než pro kluky, kteří do Hradce přišli odjinud.

V kádru bylo kromě tebe ještě několik dalších odchovanců. Věříš, že to historické stříbro může být motivací i pro mladé hradecké hokejisty?

Snad to nabudí mladší kluky pracovat, aby i oni měli šanci dotáhnout to až do extraligového finále a v ideálním případě to dotáhnout ještě o tu jednu metu dál.

Stal ses trochu nečekaným hrdinou historického play-off, hodně se o tobě píše, co to s tebou dělá?

Člověka to potěší. Takovou slávu jsem nikdy dřív nezažil, takže moc nevím, co a jak. Jsem moc rád, že se v Hradci podařil takový úspěch a já tomu pomohl. Přijít z první ligy, přispět k historickému úspěchu hradeckého hokeje a dávat góly brankářům jako Aleš Stezka a Ondřej Kacetl, to je něco neuvěřitelného.

Kluci v kabině ti prý začali říkat přezdívkou Fantom, je to pravda?

Ano. Fanoušci se mě už dokonce i ptali, zda se nechám na matrice přejmenovat. Kluci v kabině si z toho dělali srandu, hlavně Marek Zachar mi tak říkal nonstop.

Kdo z protihráčů v play-off byl pro tebe nejvíce nepřijemný?

Z Vítkovic to byl obránce Patrik Koch, ten si vás opravdu dokázal najít a nepřijemně trefit. Z Třince je hodně nepřijemný Marcinko, to je obrovský chlap. Nepamatuji si, že bych na ledě viděl někoho většího a silnějšího.

Budeš v hradeckém dresu nastupovat i v příští sezóně?

Chtěl bych samozřejmě v Hradci zůstat, jediný problém je v tom, že mám v Jihlavě na příští sezónu smlouvu, takže mě Hradec bude muset vykoupit nebo se Jihlavě nějak jinak revanšovat. Šance je ale velká. Doufám, že se kluby domluví a budu moct hrát v Hradci Králové extraligu.

Sezóna už ti definitivně skončila, poletíte teď s přítelkyní na tu dovolenou do Ománu?

Nepoletíme, teď už tam bude teplo. (smích) Asi to necháme až po letní přípravě, protože pokud se budeme stěhovat z Jihlavy do Hradce, bude teď kolem toho spousta organizování. ■

Klienti nejvíc ocení lidský přístup

Realitní makléř Jaroslav Vaníček je jednou z hlavních tváří hradecké pobočky společnosti NEXT REALITY. V rozhovoru pro Salonky hovoří o aktuální situaci na realitním trhu, svém největším profesním úspěchu nebo důležitosti lidského přístupu ke klientům. „Samotný obchod zabere minimum času, s klienty ale hovořím o všem možném z běžného života. Baví mě poslouchat ty příběhy, které jsou s nemovitostmi spojené. Pro prodávající to totiž není vždy jednoduché, s nemovitostí mají spojeno plno vzpomínek,“ říká Jaroslav Vaníček.

Jak dlouho pracujete jako realitní makléř ve společnosti NEXT REALITY?

Působím zde poslední čtyři roky. S majitelem franšizy panem Mrňákem jsme dříve spolupracovali v úplně jiné branži. Někdy čas jsme se neviděli a pan Mrňák mezitím začal podnikat v realitách. Když jsme se poté potkali, nabídl mi, jestli bych se k němu nechtěl přidat, a já se po chvíli váhání rozhodl, že do toho půjdu.

Měl jste dřívější zkušenosti s realitními makléři z druhé strany jako klient?

Před lety jsme sháněli dům a pamatuji si, že realitní makléři, kteří mi představovali domy, neměli o těch nemovitostech skoro žádné informace. Opravdu jsem z jejich služeb nebyl nadšený a ni-

kdy jsem neměl ani pomyšlení, že bych sám šel do této oblasti pracovat.

Kolik lidí pracuje na hradecké pobočce?

Celkem osm makléřů včetně pana majitele.

Co by měl podle vás umět dobrý realitní makléř?

Určitě by měl vědět co nejvíce o své práci a zároveň mít lidský přístup. Když navážu na svůj zážitek z pozice kupujícího, když jsem se později pustil do realit, řekl jsem si, že to budu dělat úplně jinak. Neustále se o to snažím a snad se mi to i daří. Svědčí o tom velmi pěkné reference na stránkách NEXT REALITY pod mým profilem. Klienti podle těch referencí nejčastěji oceňují právě ten lidský přístup. Samotný obchod zabere minimum času, s klienty ale

hovořím o všem možném z běžného života. Baví mě poslouchat ty příběhy, které jsou s nemovitostmi spojené, pro prodávající to není vždy jednoduché. S nemovitostí mají spojeno plno vzpomínek.

Když k vám přijde nový klient, který chce prodat nemovitost, jak dlouhý a složitý proces pro vás v tu chvíli začíná?

V první řadě si s tím klientem musíte sednout. Důležité je také netlačit na klienta, že my jsme ti nejlepší a jediní správní realitáři. Myslím, že služby realitních kanceláří se za poslední roky hodně zlepšily a vesměs to všichni dělají dobře. Jde ale o to něco navíc, zajímat se nejen o obchod, ale i o toho člověka.

Říkal jste, že pracujete jako realitní makléř čtyři roky. Kam byste se chtěl v budoucnu ještě posunout?

V roce 2020 vyšel nový realitní zákon, podle kterého mohou makléře dělat jen lidé s certifikací a kvalifikací. Díky tomu se obecně kvalita realitních makléřů zlepšila. Musíte znát trochu z práva, ekonomie, stavebního zákona a podobně. Těch oblastí je poměrně hodně, a je proto potřeba se neustále dál a dál vzdělávat. Společnost NEXT REALITY nám nabízí různá školení, vzdělávací programy a teambuildingy, což je pro náš profesní rozvoj velká výhoda.

Pokud by naši čtenáři chtěli prodávat nebo kupovat nemovitost v Hradci Králové, proč by si měli vybrat právě NEXT REALITY?

Jsmo jedna z největších realitních kanceláří a působíme po celé České republice. Zkušenost s námi má obrovské množství klientů. Naši výhodou je léty ověřená spolehlivost a kladné reference klientů. Snažíme se svou práci dělat co nejkomfortněji pro klienty s individuálním lidským přístupem.

Jak je na tom aktuálně realitní trh v Hradci Králové?

Mám pocit, že aktuálně je ta situace těžká úplně všude. Ještě před dvěma lety bylo možné za přepálené ceny prodat s nadsázkou i kadibudku. Situace se teď ale vrací do normálu. Aktuálně se situace na trhu obrátila a je převís nabídek, zatímco poptávek je minimum. O to víc se teď realitní makléři musí snažit dělat svou službu kvalitně, protože teď už to opravdu není tak, že okamžitě prodáte cokoliv. Například před rokem nebyl v celém Hradci žádný investiční byt 2+kk nebo 2+1. Aktuálně jich je na trhu minimálně 50. Je to mnohem víc o vyjednávání, kupující si už nebojí říct o slevu. Poslední roky si určoval pravidla hry prodávající, teď se to otočilo a lidé a trh si na to musí zvyknout.

Co považujete za svůj největší profesní úspěch, na co jste opravdu pyšný?

Podarilo se mi zprostředkovat prodej vily u panelky na Novém Hradci. Dvě nebo tři realitní kanceláře si na tom přede mnou vylámaly zuby. Je to unikátní místo, ze kterého má Hradec jako na dlani. Podarilo se nám udělat hezkou prezentaci a ke spokojenosti kupujícího i prodávajícího dotáhnout obchod. To byl můj největší deal. ■

NEXT
REALITY

KOMPLEXNÍ REALITNÍ SLUŽBY,
VÝKUPY NEMOVITOSTÍ.

**STAŇTE SE MAKLEŘEM
VE VÝZNAMNÉ
REALITNÍ KANCELÁŘI.**

Tuto příležitost nabízíme ostříleným realitním matadorům i úplným nováčkům, které vše rádi naučíme a v začátcích odborně povedeme.

NEXT REALITY HRADEC KRÁLOVÉ

S. K. Neumannova 458/8
500 02 Hradec Králové
nextreality.cz | facebook

JAROSLAV VANÍČEK

REALITNÍ MAKLEŘ
e-mail: jaroslav.vanicek@nextreality.cz
tel.: + 420 774 470 409

Vypukne velký svátek divadla Regiony, tentokrát s mottem Rituál

Rituál. To je hlavní téma a zároveň motto letošního již 28. ročníku Mezinárodního divadelního festivalu Regiony Hradec Králové, který se odehraje od 23. do 30. června nejen v Klicperově divadle či Divadle Drak, ale také v rozmanitých podobách v Žižkovských a Šimkovských sadech, v ulicích a dalších zákoutích města. A proč téma Rituál?

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV FESTIVALU REGIONY

„Rituál ano, ale ne v nějakém starověkém smyslu, ale spíše obecném. Festival po těch mnoha ročnících je pro návštěvníky, kteří sem každoročně jezdí, i divadelníky na konci sezóny jakýmsi rituálem. A také pro obyvatele Hradce Králové, protože město bude žít i mimo klasické divadelní scény, ožijí rovněž sady, parky, ulice se spoustou divadelního kumštu i hudebních koncertů. Hledáme tedy, co všechno může být pro lidi rituál nejen po divadelní stránce, ale i lidské. Navíc je festival příležitostí k setkávání lidí a sdílení zážitků. Právě to reflektujeme i v samotném programu,“ řekl Martin Sedláček z Klicperova divadla, které je společně s Divadlem Drak a Kulturní neziskovkou kontrapunkt pořadatelem této velké divadelní události.

V souvislosti s největší divadelní přehlídkou v České republice loni poprvé vznikla dramaturgická rada, která se podle organizátorů velmi osvědčila a už v té době pracovala na letošním programu. Jak uvedl Sedláček, velkým přínosem dramaturgické rady je, že její součástí jsou divadelní odborníci zvenčí, kteří mají odstup a nezátížený pohled. K festivalu přistupují jako k celku a neřeší jednotlivé subjekty. To se projevuje zejména v tom, že program je opravdu koordinovaný tak, aby se nic nepřekrývalo, a zároveň jednotlivá místa, kde se odehrává, sdílí navzájem.

„Velkým osvěžením bude, že se dramaturgie odehrává napříč všemi místy. Stejně jako loni organizujeme workshop, který se vztahuje k festivalu, a ten bude putovat právě všemi místy,“ sdělil zástupce Klicperova divadla. Také Martina Marková z Divadla Drak je s činností dramaturgické rady maximálně spokojená. „Rada zajišťuje komplexnost, koordinovanost a vyváženost celého festivalu. Myslíme si, že je to vyložené krok správným směrem a velmi to pomáhá vnímání festivalu z pohledu publika. Máme dobrou zpětnou vazbu od diváků, kteří festival navštívili pravidelně. Najednou vidí ten přesah, že divadla a třeba i Žiž-

kovy sady jsou otevřené platformy, kde všichni spolupracují a snaží se, aby vše mělo tvář jednoho festivalu,“ vysvětlila.

Mezinárodní divadelní festival Regiony letos opět přinese výběr toho nejlepšího, co se v posledním roce urodilo nejen na českých regionálních divadelních scénách, ale představí se i regionální soubory ze zahraničí. V pestrém a velmi bohatém programu (www.festivalregiony.cz/program) se během osmi festivalových dnů divákům představí 302 činoherních, alternativních, loutkových či pohybových divadelních představení, tanečních performancí, nebudou chybět představení pro rodiny s dětmi, improvizace, hudební koncerty a další doprovodný program, který budou připravovat účinkující. „To vše se bude odehrávat na 32 místech v celém historickém centru Hradce Králové a jeho přilehlém okolí,“ prozradila Barbora Hodonická, ředitelka kulturní spoluprádající neziskovky kontrapunkt.

Součástí mezinárodního programu, který letos zahrnuje umělce z celkem 12 evropských zemí, budou například Staatstheater Kassel z Německa, chorvatské Gradsko kazalište Marina Držica Dubrovnik, maďarské Studio K Színház, Teatr Arlekin z Polska, slovenské Lutkovno gledališče Ljubljana, španělská umělkyně Andrea Díaz Reboredo, francouzský umělec Olivier de Sagazan a novocirkusový soubor Cie SCoM a další umělci z Norska, Slovenska, Spojeného království, Polska či Dánska.

SALONEK

Hynek Šnajdar

Hudební a divadelní smršť

Měsíc červen je tady a s ním i naděje stabilního letního počasí, které zlepšuje náladu, vytahuje po dlouhé zimě lidi z příbytků a nabízí jim všemožná vyžití přinášející nejen radost, ale také třeba rozšíření kulturních obzorů. To bude zcela jistě náplň šestého měsíce v roce v Hradci Králové, kde se uskuteční dvě události zásadního významu, které určitě nenechají v klidu milovníky rozmanitých hudebních a divadelních žánrů.

Kdo by neznal festival Rock for People? Tato mimořádná kulturní akce se koná od 8. do 11. června v Parku 360 na letišti v Hradci Králové, dva kilometry od centra města. A bude to skutečná bomba! „Už teď můžeme slíbit, že letošní ročník opět zvedá laťku, a svou velikostí ho lze nazývat událostí letošního roku, kdy se potkáme na největším ročníku v historii našeho festivalu,“ slibují organizátoři. Fanoušci, kteří se sjedou z celé země i z ciziny, se mohou těšit na několik desítek kapel a interpretů od nás i ze zahraničí. A taky se už moc těší.

Pravidelným návštěvníkem je jistý Almy z Prahy, který je na hradeckém festivalu jako doma. „Jsem vyloženě festivalový typ a tyto akce obrázím napříč republikou. Preferuji festivaly, kde se střídají žánry, a to je případ Rock for People. Je to doslova můj čtyřdenní domov a zase se těším, jak to s kámoši i kámoškami pořádně rozjedeme a necháme se unést mega dobrou muzikou. Takže se už nemůžu dočkat,“ nechal se s hojnými emocemi v hlase slyšet pražský fanoušek Almy.

A to není v Hradci v červnu rozhodně všechno. Neměně významnou kulturní událostí měsíce června je nepochybně Mezinárodní divadelní festival REGIONY Hradec Králové, který se uskuteční v souladu s tradicí na konci divadelní sezóny v termínu od 23. do 30. června a letos vstoupí do již 28. ročníku. Divadelní přehlídka přinese výběr toho nejlepšího, co se v posledním roce urodilo jak na českých regionálních divadelních scénách, tak se publiku představí i regionální soubory ze zahraničí.

Ulice, náměstí i parky ožijí neopakovatelnou atmosférou a opět je zaplaví široké spektrum umělců a uměleckých skupin reprezentujících českou nezávislou a amatérskou scénu. Bude to prostě paráda a na své si nepřijdou jen příznivci Thálie, což je symbolická divadelní múza, ale rovněž ostatní procházející městem, kteří se mohou nechat vtáhnout do nejen divadelní atmosféry. Zkrátka Hradec Králové bude svědkem nefalšované červnové hudební a divadelní smršti. Proto neseďte doma, ale raději se vypravte do samotného centra dění. ■

PROGRAM ZAHRANIČNÍCH SOUBORŮ

Polsko:

Teatr Lalek ARLEKIN: Rutka

Studio Divadla Drak / 23. 6. v 10.00 a v 17.00

Německo:

Staatstheater Kassel:

Die Verwandlung (Proměna)

Hlavní scéna Klicperova divadla / 23. 6. v 19.00

Slovensko:

Katanari: Ostrov Domov

Laboratoř Divadla Drak / 24. 6. v 11.00 a v 18.00

Divadla P. O. Hviezdoslava:

Generácia Z: Krása nevidaná

Studio Beseda / 27. 6. v 16.00

Uhol_92: Toni Wolff zjstila, že prodělala milióny

Studio Beseda / 28. 6. v 15.00

Dánsko:

Theatre Madam Bach:

Du er her (Jsi tady)

Studio Divadla Drak / 25. 6. v 9.30 a v 11.30

Maďarsko:

Studio K Sínház: Heilbronn Katica (Katynka z Heilbronn)

Studio Beseda / 25. 6. v 15.00

Slovinško:

Lutkovno Gledališče Lublaň: Tunel

Studio Divadla Drak / 27. 6. v 10.00 a ve 14.00

Chorvatsko:

Kazalište Marina Držiča:

Hamlet – Záznam zločinů jedné monarchie

Hlavní scéna Klicperova divadla / 27. 6. v 19.00

Španělsko:

Andrea Díaz Reboredo: M.A.R.

Hlavní scéna Divadla Drak / 28. 6. v 19.00
a ve 21.00 / 29. 6. v 9.00

Norsko:

Transiteatret-Bergen:

Stav ohrožení (15:20–16:20)

Hodina, která formovala Norsko
Studio Divadla Drak / 29. 6. v 19.00 a ve 20.00

Francie:

Olivier de Sagazan: Transfigurace

Hlavní scéna Divadla Drak / 29. 6. v 18.30 a ve 21.30

SoM compagny: Linie

Studio Divadla Drak / 30. 6. ve 14.00 a v 18.00

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL

Z českých etablovaných scén nebudou chybět divadla Husa na provázku, Divadlo Petra Bezruče, Horácké divadlo Jihlava, Divadlo Na zábradlí, Městská divadla pražská, Jihočeské divadlo, Divadlo X10, Divadlo ALFA Plzeň nebo Naivní divadlo Liberec. Letos poprvé ve své historii představí festival premiéru autorského projektu K Prameni, kterou budou moci diváci zhlédnout hned šestnáctkrát. Autorem projektu je Jakub Gottwald, v roce 2020 první držitel Ceny Thálie v kategorii Alternativního divadla. „Od hradeckých lesů máme v této souvislosti připravené stromy, které byly opracovány, a budou se z nich stavět týpí v Šimkových sadech a tam bude probíhat speciální program, jenž bude možné vidět pouze v Hradci Králové a nikde jinde,“ přiblížil Sedláček.

„Snažíme se, aby město festivalem po všech stránkách žilo a všichni si přišli na své. Samozřejmě hodně záleží na počasí,“ poznamenal Sedláček. Společně s letošním tématem Rituál organizátoři odhalili také festivalový kabát! Smyslové prožitky, které kulturní oslava přináší, odráží hravou formou letošní vizuální identita. Ta je z dílny grafického designéra Přemysla Zajíčka. Ten s festivalem spolupracuje již několikátým rokem a stojí za vznikem signifikantního písmene R pro festival Regiony. Nový vizuál, do něhož se v posledním červnovém týdnu obléknou divadla, náměstí, dvorany, podloubí a zákoutí historického centra Hradce Králové i přilehlé Žižkovy sady, svými ilustracemi obohatila Adéla Bierbaumer, a je velice hravý.

„Vizuální podoba dostala velkou dynamiku a zároveň téma Rituál pocitově vytváří. Vizualitu festivalu to hodně posunulo. Samozřejmě se dále podprahově pracuje s původním vizuálem, který ale dostává další grafickou vrstvu. Jsme moc rádi, že Přemysl Zajíček je velmi pečlivý a dobře se s ním spolupracuje. Také Adéla ukazuje další cesty a možnosti, což je pro nás rovněž velká výzva a zároveň posun. Vizualita je prostě plnoprávná součástí festivalu,“ dodala Martina Marková z Divadla Drak. Je také třeba upozornit, že návštěvníky bude jako každoročně provázet festivalový zpravodaj Hadrián, který je pro diváky cestou k neaktuálnějšímu programu na daný a následující den. Časopis, jehož šéfredaktorkou je Lenka Dobrovská, jež byla redaktorkou Divadelních novin a spolupracuje s Divadlem komedie, kde vytváří časopis Moderní divadlo, je k dispozici zdarma. ■

Volkswagen SUV

Stačí si vybrat

Vozy ihned
skladem

Fotografie je pouze ilustrativní a vyobrazené vozy mohou obsahovat prvky příplatkové výbavy. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂, modelů T-Roc: 4,7–9,4 l / 100 km, 123–169 g/km, Taigo: 5,4–6,7 l / 100 km, 123–135 g/km, T-Cross: 5,8–7,0 l / 100 km, 131–142 g/km.

Autorizovaný prodejce Volkswagen

OLFIN Car s.r.o.

Na Rybárně 1670, 500 02 Hradec Králové

tel.: 495 000 555, e-mail: prodej.hk@olfincar.cz, www.olfincar.cz

Porsche podpoří Mezinárodní divadelní festival Regiony

Několičleté partnerství dvou silných královéhradeckých značek nejen pokračuje, ale také se úspěšně rozvíjí. Spolupráce Klicperova divadla a zdejšího prodejce vozů Porsche nese své oboustranně prospěšné ovoce. Filip Klvaňa, ředitel Porsche Hradec Králové, potvrdil, že stejně jako v minulém roce tato značka podpoří blížíící se Mezinárodní divadelní festival Regiony, který se v Hradci Králové uskuteční od 23. do 30. června.

„Velice rádi se již poněkoličleté zúčastníme této akce, kulturního dění obecně a hlavně v našem městě nás velmi zajímá a jsme rádi, že festival můžeme podpořit. Ve venkovním prostoru budeme mít svůj stánek, kde si všichni budou moci prohlédnout nejnovější vozy značky ŠKODA. Milé hostes-

ky budou rozdávat dárky. Na akci pozveme své zaměstnance a obchodní partnery,“ řekl.

Za jednu z výhod spolupráce považuje také to, že zákazníci a zaměstnanci Porsche využívají výhod tohoto spojení, což znamená, že mohou chodit do této vyhlášené hradecké kulturní instituce na kvalitní a hodnotná představení. „Naše spojení, které se nese ve velmi přátelském duchu, loni před Vánoci vyústilo v krásný galavečer v Klicperově divadle jako poděkování našim zaměstnancům, partnerům a klientům. Tato akce se osvědčila, měla velký ohlas a letos by se měla zopakovat,“ prozradil ředitel Porsche, jenž je sám velkým příznivcem divadla.

„Moje nejoblíbenější představení, které jsem v Klicperově divadle viděl, byla Figarova svatba. Byl jsem na něm dokonce dvakrát, jednou s rodinou a podruhé s našimi zaměstnanci,“ sdělil a poznamenal, že Porsche chce být i nadále podporovatelem Klicperova divadla. „Vše se odehrává na přátelské úrovni. Navíc paní ředitelka Eva Mikulková je na svém místě velkou osobností a naše spojení lze považovat za mnohostranné,“ dodal Filip Klvaňa. Také ředitelka Klicperova divadla vidí spolupráci mezi divadlem a společností Porsche pro obě strany jako velmi přínosnou.

„Naše divadlo si tohoto partnerství velmi váží, protože nám umožňuje dosáhnout většího povědomí o našich představeních a přilákat nové diváky. Důležitým prvkem této spolupráce je vzájemná reklama, která nám dovoluje oslovit širší publikum a představit naše inscenace široké veřejnosti,“ sdělila Eva Mikulková s tím, že díky ní má divadlo možnost využívat moderní vozový park a servis poskytovaný společností Porsche. „Dalším přínosem je, že VIP zákazníci firmy Porsche mohou navštěvovat naše představení,“ dodala ředitelka Klicperova divadla. ■

S novým stadionem začne nová éra Hradce

Je odchovancem hradeckého fotbalu a v současné době patří mezi základní pilíře obrany Votroků. Na starém stadionu si odbyl svou ligovou premiéru, teď už se však těší na ten nový. Jaké to bylo jezdit na domácí zápasy do Boleslavi? Na co se nejvíce těší na novém stadionu a co vzkazuje věrným fanouškům, kteří jezdili na každý „domácí“ zápas? Odpovídá František Čech, stoper FC Hradec Králové.

☞ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: LUBOŠ LORINC/FCHK.CZ

Jak budete vzpomínat na starý malšovický stadion?

Na starý Malšák budu vzpomínat velmi dobře, protože jsem tam odehrál svůj první zápas v lize. Už však přeluhoval, takže se všichni těšíme na nový stadion.

Máte nějakou zajímavou vzpomínku z původního stadionu?

Nevím, jestli je to úplně zajímavá vzpomínka, ale

vždy si vybavím, že byl stadion hodně otevřený. Od řeky foukalo, takže se na něm nikomu nehrálo moc dobře. Jak nebyl uzavřený, tak nebyl ani tak útulný jako ostatní stadiony v nejvyšší soutěži.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že budete mít konečně nový stadion?

Vnímám jsem už od malička, že by tu měl být nový stadion, neustále se to ale odkládalo. Byly s tím velké problémy, někdo tomu neustále házel klacky pod nohy. Když jsem viděl, že už se začalo bourat a že poté byla uzavřena smlouva se zhotovitelem, už jsem i já věřil, že to je na dobré cestě a že nám tu ten nový stadion v nejbližší době vyroste.

Bylo nepřijemné dojíždět na domácí zápasy do Boleslavi?

Pro nás bylo nejvíce nepřijemné, že jsme neměli takovou domácí atmosféru, jakou bychom měli,

kdyby se hrálo v Hradci. Před domácími zápasy jsme jezdili den předem na hotel, abychom se mohli zkoncentrovat na výkon. To není úplně ideální, poslední dobou nám to tam už lezlo krkem. Po dvou letech dojíždění se opravdu těšíme, až si zahrajeme tady v Hradci.

Co říkáte na věrné fanoušky, kteří jezdí na každý „domácí“ zápas do Boleslavi?

Určitě jim musíme poděkovat za to, že se nám snaží dělat domácí atmosféru. Není lehké dojíždět osmdesát kilometrů na každý domácí zápas. Tímto bych jim chtěl poděkovat, že to ty dva roky vydrželi.

Myslíte, že nový stadion přiláká i nové fanoušky?

V Hradci se chodilo na fotbal vždy, i když se sestupovalo. Tehdy si pamatuji, že přišlo fandit tak šest až sedm tisíc lidí. Hradec je sportovní město, takže nepochybuji, že lidé budou chodit.

Na co se na novém stadionu nejvíce těšíte vy?

Asi na zázemí. Měli jsme možnost si prohlédnout

stadion asi dva měsíce zpátky, pan Jukl nám tehdy ukazoval průběh stavby. Tušíme tedy, jak by to mělo přibližně vypadat, a já osobně jsem z toho nadšený.

Budete při prvním zápase nervózní?

Spíše ne, těším se na to. Dlouho jsme na to čekali, tak teď si to musíme i s fanoušky pořádně užít.

Co podle vás bude nový stadion znamenat pro město?

Vidím to především jako investici do budoucna. Poté, co bude stadion stát, by měl přijít sponzor, který bude dávat peníze do fotbalu v Hradci. To by mohlo pomoci nejen rozvoji klubu, ale i města.

Vnímáte stavbu stadionu jako ambici klubu hrát v budoucnu i evropské poháry?

Nový stadion určitě přiláká i nové hráče, kteří budou chtít být součástí nového projektu. S novým stadionem začne i nová éra Hradce, takže proč si nedat vyšší cíle? Třeba do tří čtyř let hrát o poháry, to by bylo skvělé. ■

INZERCE

ČINOHERNÍ DIVADLO A

Divadlo Na Fidlovačce, Praha
Rain Man

ČINOHERNÍ DIVADLO B

Divadlo Na zábradlí, Praha
Discoland

DIVADLO A HUDBA

Divadlo Bolka Polívky, Brno
Šest tanečních hodin v šesti týdnech

NOVÉ DIVADLO

Losers Cirque Company
Nespoutaní

Divadelní předplatné 2023/2024

UFFO nabízí i pro příští divadelní sezónu předplatné ve čtyřech skupinách.

Stávající předplatitelé, kteří si chtějí svá místa ponechat a předplatné prodloužit, tak mohou učinit od 5. 6. do 30. 6.

Noví zájemci o předplatné si mohou zakoupit abonentky na novou sezónu od 10. 7. do 8. 9.

UFFO TRUHNŮV WWW.UFFO.CZ

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 6. díl

Hotel Černigov – 2. díl

Velice oblíbená a populární byla kavárna ve 14. poschodí, kde se pravidelně hrálo a kam se chodilo tancovat. Zde šéfoval téměř celou dobu vrchní číšník pan František Zadrobílek, stará škola a naprostý profesionál. Tato kavárna měla vždy úroveň a noblesu a velkou měrou

K Černigovu patřila kvalita a právě o těch výrazných osobnostech bych se chtěl ještě zmínit. O řediteli panu Josefu Ulíkovi již tady byla řeč, a přestože se v tehdejších letech ještě nepoužíval termín manažer, pan Josef Ulík byl takový profesionál a odborník, který tyto parametry splňoval již tehdy na 100 %.

k velice pozitivnímu dojmu tomuto hotelu. Závěr své velice úspěšné kariéry v pohostinství prožil ve svém Penzionu Holata v Třebší a splnil si svůj velký sen. Dnes jako důchodce již odpočívá a vzpomíná na krásná léta, která prožil v těch nejlepších restauracích.

Bývalí návštěvníci vinárny v Černigově si také určitě pamatují a vzpomínají na bratry Rudolfa a Stanislava Hamrlovy. Oba bratři spolu pracovali dříve v různých podnicích mimo Hradec Králové a zde získali cenné zkušenosti pro své další pokračování úspěšné kariéry v pohostinství. Po příchodu do našeho města zde začali v denní vinárně U Cechu, která tenkrát patřila Jednotě v Novém Bydžově. Protože to byli oba výrazné osobnosti, neunikli pozornosti vedení hotelu Černigov a na dlouhá léta tam odešli pracovat do vinárny. Tam potom doslova kralovali a dávali této vinárně neskutečné kouzlo, noblesu a úroveň svým profesionálním a příjemným vystupováním ke každému hostu. Starší Rudolf se vždy pohyboval za barem a Stanislav se věnoval na place hostům této vyhlášené noční vinárně. Pozorovat tyto pány při práci a jejich kontaktu s hosty bylo velice hezkým zážitkem při návštěvě tohoto podniku. Bydlím v Malšovicích, stejně jako tyto dva úžasní pánové, a bylo mi vždy ctí a potěšením je potkávat a pohovořit si s nimi. Bratři Hamrlovi byli i v soukromí vždy velice slušní a na úrovni. Pan Rudolf Hamrle, starší z bratrů, bohužel již mezi námi není.

Další kvalitní obsluhou této vinárny zde byli vrchní Vláďa Štefl a Miroslav Brož, o kterých je možno říct, že také oni zde hráli prim, a i na ně pamětníci a stálí návštěvníci tohoto oblíbeného podniku velice rádi vzpomínají. Hrály tam vždy špičkové kapely a bývaly tam i různé zábavné

Personál vinárny Černigov

k ní přispíval právě pan František Zadrobílek, který přišel do Černigova z Alessandrie na Slezském Před-městí. V kavárně též působili číšníci Josef Pochobradský, dále Mírek Urbánek, Mojmír Benedykt, Luděk Starzy a opět ke spokojenosti hostů ve čtrnáctém, jak se tomu tenkrát říkalo. Tradičně zde hrály kvalitní kapely a bývalí návštěvníci si určitě vzpomenou na některé hradecké muzikanty, kteří zde tenkrát hráli. Byl to např. skvělý muzikant, kytarista a zpěvák Tonda Vejběra (hodně potom účinkoval v hotelu Pupp v Karlových Varech i po celé Evropě) a Jarda Semerák bicí, zpěv. Pamětníci určitě rádi vzpomínají na příjemně strávené večery v tomto prostředí.

Dalším výrazným mužem na svém místě byl dnes již hradecká legenda gastronomie a hotelnictví pan Petr Holata, který šéfoval jídelně a prožil tam (s dvouletou pauzou, kdy kolem roku 1980 odešel pracovat do Rakouska) krásných a pro něho nezapomenutelných 20 let. Když potom dostal lákavou nabídku od pana Vladimíra Durana do jeho restaurantu Duran, odešel tam a zůstal tam nakonec 12 let. Na Černigov, který byl jeho životní a srdeční záležitostí, však nikdy nezapomněl a vzpomíná na něho dodnes. Petr Holata byl ve svém oboru odborník par excellence a výrazně přispíval svojí příroze-nou noblesou, inteligencí, elegancí i svým celkovým vystupováním

Petr Holata, legenda Černigova

programy. Na začátku 80. let zde měl roční angažmá náš první diskžokej Pavel Černocký z Prahy. Hradec Králové tak měl dvě kvalitní a na úrovni noční vinárny, když Hradní vinárna pana Hese na Starém městě skvěle Černigovu konkurovala, a bylo to jenom dobře. Pokud by si v dnešní době někdo z vás chtěl zajít se společností do nočního podniku na živou muziku, napít se kvalitního vína, zatancovat si, u nás v Hradci Králové nemá absolutně nárok. Velká škoda, bohužel nic takového, jako byl Černigov a další podniky se živou hudbou, u nás v Hradci už neexistuje. Na to už generace, která to zažila, jenom vzpomíná.

A na závěr vzpomínky pamětníků a stálých návštěvníků hotelu.

Vladimíra Doleželová: „Černigov, to byla ve své době chloubna našeho města. Nejráději jsem chodila na dobrou muziku a na taneček do kavárny ve 14. poschodí a moc jsem si vážila pana ředitele Josefa Ulíka. Byl to odborník na svém místě a měl největší zásluhu na velice kvalitním chodu tohoto hotelu. Moc ráda na tuto dobu vzpomínám.“

Ing. Petr Nekola: „Hotel Černigov byl v době svého dokončení ikonickou stavbou minulého století, už je-

Bohuslav Zábrodský: „Byla tam dole kavárna, bar, jídelna, noční vinárna a nahoře skvělá taneční kavárna. Všechny tyto podniky měly patřičnou úroveň a splňovaly ty nejpřísnější parametry kvalitního prostředí a obsluhy. Chodila tam dobrá společnost a jedním slovem, bylo tam dobře.“

Ing. Miloš Kubelka: „V roce 1980 jsem se v Hradci Králové oženil a v hotelu Černigov jsme měli svatební oběd v salonku č. 1 - mimochodem perfektní menu, nápoje a obsluha - ostatně to bylo v Černigově pokaždé. Svatební noc jsme strávili také v tomto příjemném prostředí. Později jsme chodili i s kamarády často do Černigova na posezení při vínečku - v přízemí do pohodlných plyšových křesel, do restaurace na perfektní a chutné obědy, nebo také do 14. patra na diskotéku s nočním výhledem na Hradec Králové. Pokaždé na nás kdekoliv v hotelu čekala vynikající, profesionální a vždy slušná obsluha, např. číšníci Jan Pacák, Petr Holata, František Zadrobílek, Rudolf a Stanislav Hamrle a další. Zkrátka hotel Černigov byl ve své době pojem a všichni, kteří jsme tam velice rádi a často s kamarády chodili, vzpomínáme, jaké to tam bylo hezké povídání při dobrém víně.“

Slávek Trávníček

Kavárna, František Zadrobílek a Petr Holata

Chceme návštěvníky nadchnout pro náš kraj

Královéhradecká krajská centrála cestovního ruchu je společnost, jejímž cílem je nadchnout turisty pro Královéhradecký kraj, jeho nesčetné a rozmanité krásy. Ve spolupráci s dalšími destinačními společnostmi a poskytovateli služeb v regionu se snaží propagovat náš kraj v České republice i zahraničí. Protože se blíží letní turistická sezóna, v centrále se už pracuje o sto šest. O tom, kam rozhodně zajet, co se v nové sezóně chystá, kde najít ověřené informace a co všechno nabízejí návštěvníkům informační centra, jsme si povídali s ředitelem centrály Martinem Soukupem.

Jak byste potenciálním návštěvníkům popsal Královéhradecký kraj?

Jako kraj různorodý a bohatý na přírodní krásy, složený ze sedmi rozmanitých turistických oblastí. Máme nejvyšší české hory, fascinující skalní města, nepřeberné množství vojenských památek, jedinečnou zoologickou zahradu. Český ráj se díky své jedinečnosti stal vůbec první chráněnou krajinnou oblastí.

Rozmanitost ale může být stejně výhodou, tak i nevýhodou.

Tak jako v jiných místech republiky se potýkáme s vysokou návštěvností těch nejvyhlášenějších míst. Turisté se ale nemusí bát, stačí svou návštěvu vhodně naplánovat a poradit se třeba v místním informačním centru. V našem kraji máme ale také množství méně známých míst, která stojí rovněž za prozkoumáním. Nemusí to být nutně jen příroda, ale třeba muzeum, řemeslná dílna nebo oblíbená restaurace. Takže my z této rozmanitosti těžíme a návštěvníkům se snažíme doporučit to nejzajímavější.

Aktuálně nás čekají letní měsíce, které vždy nesou větší zájem o trávení rodinných dovolených, zvyšuje

se i počet návštěvníků ze zahraničí. Jak se centrála připravuje na letošní sezónu?

Podle nejnovějších statistik cestovního ruchu, kde se mimo jiné srovnávají i návštěvnosti krajů, se v prvním čtvrtletí letošního roku zařadil náš kraj dokonce na druhé místo v počtu ubytovaných hostů hned za Prahou, což je skvělé. Je vidět, že cestovní ruch se po skončení koronavirových restrikcí rychle vrací na původní čísla. Opět jsme se zúčastnili veletrhů, radost mi udělala skvělá návštěvnost letošního ročníku veletrhu Holiday World v Praze. Jedním z našich hlavních letošních témat je propagace míst spojených s ukázkou tradičních řemesel. Za tímto účelem jsme vytvořili brožuru, cestovatelskou hru a rovněž webové stránky www.remeslahk.cz, na kterých se návštěvníci mohou dozvědět dobré tipy na toto téma v našem kraji. Všechny tímto srdečně zveme k objevování těchto míst, zručných a šikovných lidí, kteří jsou mistři ve svém oboru a rádi se o své znalosti podělí.

Jaké novinky by letos neměli návštěvníci minout?

Třeba nově opravený zámecký kopec kolem zámku v Náchodě, který prošel úžasnou proměnou a určitě doporučuji jej navštívit. V dalších nádherném zámku, v Karlově Koruně v Chlumci nad Cidlinou, návštěvníci mohou obdivovat nově opravenou zámeckou jízďárnu a novou expozici věnovanou tradici chovu koní plemene Kinských.

Kde vlastně návštěvník může dostat nejlepší informace o Královéhradeckém kraji?

Z mnoha míst. Z dostupných průzkumů víme, že hlavním zdrojem informací a tipů na výlet jsou internet a sociální sítě. Druhým podstatným zdrojem je doporučení od známých a kamarádů. Velkou studnicí informací je krajský turistický portál www.hkregion.cz. Pokud půjdeme do turistických oblastí, každá má rovněž svůj web. Pro úplnost připomeňme, že na území našeho kraje se jich nachází sedm. Jsou jimi Krkonoše, Podkrkonoší, Kladské pomezí, Broumovsko, Orlické hory a Podorlicko, Český ráj a Hradecko. Ještě nesmím zapomenout na celorepublikový turistický portál www.kudyznudy.cz.

Přímo v místě dovolené se může návštěvník obrátit na informační centra. S čím vším jsou pracovníci schopni turistům poradit?

Informační centra jsou základem stavebním kamenem turistického servisu. Pracují s návštěvníky, získávají od nich pozitivní i negativní reakce a po-

skytují informační služby jak pro obyvatele daného města, tak pro jejich návštěvníky. Některá infocentra jsou dokonce průkopníky nových technologií. Tvoří zajímavý multimediální obsah jako podcasty, videoreportáže a podobně. Osobní dobrý tip od místního obyvatele – pracovníka infocentra se vždy hodí. V době bouřlivého nástupu informačních a komunikačních technologií tu mají stále místo klasické tištěné materiály. Brožury, knížky či papírové mapy si vždycky najdou své čtenáře.

Jsou během sezóny rozšířeny otevírací hodiny nebo služby pro turisty?

Samozřejmě. Letní sezóna je ve většině z nich naprosto klíčová a adekvátně tomu je otevřeno. V Krkonoších a dalších horských střediscích kraje jsou samozřejmě rozšířeny otevírací hodiny i v zimní sezóně.

V minulém roce jste se stali členy Asociace společenské odpovědnosti, jak to ovlivňuje činnost centrály cestovního ruchu, případně informačních center?

Ke vstupu do asociace nás inspiroval Destinační management Hradecko. Je to jeden z důležitých kroků naší organizace, která chce v lidech probudit vztah k odpovědnému jednání v každodenním životě, k přírodě i k cestování a zvýšit povědomí o společenské odpovědnosti každého jednotlivce. Začali jsme se zamýšlet nad spoustou věcí, jako například nad množstvím tištěných materiálů, které vydáváme, nebo například tvoříme pilotní projekt kompostovatelných WC v Českém ráji.

Která místa nebo atraktivita v Královéhradeckém kraji byste osobně doporučil k návštěvě?

Při návštěvě atraktivit, nejen v našem kraji, bych určitě zvážil přetíženost některých míst v sezóně. Velký počet turistů má někdy za důsledek částečnou devaluaci jinak krásných atraktivit. Osobně navštívuji takto vytižená místa spíše mimo sezónu. Z mnoha rozhleden u nás bych vás pozval na Žaltman v Jestřebích horách nebo Feistův kopec v Orlických horách. Za návštěvu stojí taky měděný důl Bohumír. Údolí Metuje nabízí krásný turistický zážitek, například přírodní rezervace Peklo u Nového Města nad Metují disponuje kvalitními turistickými trasami i cyklostezkami. Pokud bych chtěl nabídnout návštěvu Broumova, určitě bych se vydal na Ruprechtický Špičák na hranicích s Polskem nebo do skalního města na Ostaši. ■

Historie, která není sdílená, je ztracená

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV HELENY REZKOVÉ

Přestože je vystudovaná zootechnička, většinu svého profesního života zasvětila psaní. Byla nejen novinářkou spjatou s Hradcem Králové, ale v souladu se svými zájmy je i autorkou a spoluautorkou řady důležitých knih s regionální tematikou. V této souvislosti před lety založila nakladatelství Regiona. Kromě toho je generačně spojená se Sokolem a je starostkou Sokolské župy Podkrkonošské-Jiráskovy. Helena Rezková z Vlkou v Jarměře byla oceněna Královéhradeckým krajem za dlouhodobou podporu regionálních autorů a práci pro udržení památek sokolského odboje.

Heleno, nedávno jsi převzala medaili Královéhradeckého kraje I. stupně. Už jsi někdy v životě získala nějakou medaili?

Medaili jsem možná získala v mládí na nějakých sportovních závodech, ale takové ocenění určitě ještě ne.

Proč ses rozhodla knižně věnovat regionálním tématům?

Když jsem v roce 2009 založila vlastní vydavatelství, netušila jsem, kudy se budu ubírat. První impuls byl, že jsem znala pana Zdeňka Doubka, protože jsem předtím několik let pracovala na Ma-

gistrátu města Hradec Králové v redakci Radnice, kam nám, jako místní badatel, nosil materiály, které jsme pak zveřejňovali. Vždycky mně bylo líto, že jeho články nemají knižní podobu. Zdeněk měl velký potenciál, i když mu už v té době bylo přes sedmdesát let. Oslovila jsem ho, jestli bychom spolu mohli začít psát knížky o Hradci Králové. On souhlasil a za pět let jsme spolu vydali sedm knih. To byl můj úvodní krok ke psaní, i když jsem se doma samozřejmě musela zeptat manžela, co říká na to, že půjdu na volnou nohou do velice nejistého podnikání. On mi tenkrát řekl, ať si dělám, co chci, že mě bude žít.

Původním povoláním jsi zootechnička. Jak se to stalo, že jsi přesešla na psaní a novinářinu?

V zemědělství jsem pracovala sedm let a práce zootechničky mě velmi bavila. Kdyby nepřišel rok 1989 a s ním i rušení některých zemědělských družstev, asi bych u tohoto povolání zůstala. Po druhé mateřské dovolené jsem se už neměla kam vrátit. V té době jsme doma odebírali tehdejší Zemědělské, později Zemské noviny. Všimla jsem si v nich malého inzerátu, že hledají redaktory do nově vznikající regionální redakce. Přihlásila jsem se, protože čeština a historie mě vždycky bavily, a tenkrát si mě vybrali. V redakci jsem začínala jako úplný elév, ale nakonec jsem tam zakotvila až do roku 2002, kdy regionální Zemské noviny zanikly. Potom jsem pokračovala jako redaktorka a později šéfredaktorka už zmíněné Radnice na magistrátu v Hradci Králové.

Zdá se, že to byla osudová životní volba. Je to tak?

Asi to tak skutečně bylo. Už když jsem maturovala, napsala jsem práci na zajímavé téma, kdy jsem dokázala srovnat tři knihy v průběhu staletí, a můj budoucí manžel mně říkal, že ze mě třeba jednou něco bude.

Která témata ti byla blízká a proč?

Hradecké prostředí mně bylo blízké tím, že jsem ve městě několik let pracovala. Pan Doubek, i když byl profesí kuchař a vařil ve fakultní nemocnici, po nocích bádával a po celý život shromažďoval podklady o historii. Takže při sepisování minulosti jednotlivých městských částí bylo z čeho čerpat.

Které knihy jste společně napsali?

První a velice úspěšná kniha se jmenuje Starý Hradec Králové dům od domu, která je beznadějně vyprodaná. Potom jsme se zaměřili na jednotlivé čtvrti a vyšly Malšovice, Pohled do historie Nového Hradce Králové či Třebeš, ale také Létání a letiště v Hradci Králové. Poslední knihou, kterou jsme společně napsali, byla Čibuz, Skalice, Skalička.

Na kolika knihách ses samostatně i společně podílela a vydala je?

Dodnes je jich sedmatřicet.

Proto jsi také založila vydavatelství Regiona?

Už ten název napovídá, na co jsou jednotlivé knihy zaměřené. Dvacítka vydaných knih je autorských a spoluautorských, zbývající jsou od autorů, jimž pomáhám vydávat knihy s převážně regionální te-

matikou. Když zemřel pan Doubek, přišel za mnou třeba Svatopluk Pastyřík, který celý život učil češtinu na hradecké univerzitě. Pro svoje vnučata tenkrát převyprávěl Hradecké pověsti a vyprávěnký, jež původně vyšly asi před sto lety. Já jsem tu knížku s krásnými ilustracemi Štěpánky Kostkové vydala a patří mezi nejúspěšnější. Potom jsem zabrousila například do historie dopravy v Hradci Králové i do Krkonoš a šla opět regionálním směrem. Loni jsem vydala nádhernou knihu Pamětnice roprachtická, kterou měl už autor František Hubař z velké části napsanou. Dokončili jsme ji společně a nyní byla zařazena do soutěže o nejkrásnější knihu Libereckého kraje. Sepsala jsem a vydala také knížku Vysoká nemocnice aneb od císaře pána k chirurgii ruky 1899–2015. Kromě toho jsem pomohla na svět knihám mladé autorky Gábiny Jakoubkové z Vichové nad Jizerou, psala už od čtrnácti let. Do jejich osmnácti let jsem jí vydala čtyři knihy. Nyní už studuje scenáristiku na JAMU v Brně. Mám z toho radost.

Mohla bys představit tu, která ti je nejbližší?

Starý Hradec Králové dům od domu byla úplně první knížka, která vyšla. Držet tu premiérovou voňavou knížku v ruce byl nádherný pocit. Určitě nejbližší mně ale bude kniha vydaná v roce 2018 nazvaná Nebylo jim souzeno žít o osudech 165 popravených a umučených sokolů za druhé světové války, kterou jsme napsaly společně s Pavlínou Špatenkovou, vzdělatelkou Sokolské župy Podkrkonošské-Jiráskovy. Obě jsme moc hrdé, že jsme toto téma dokázaly zpracovat. Hledaly jsme rodiny a potomky popravených, pátraly v archívech včetně archívů gestapa v Praze. Navíc jsme na toto téma připravily už pětatřicet besed, na které s námi jezdí i Antonín Burdych, dosud žijící potomek popravené rodiny Burdychových z Končin u Červeného Kostelce. Nedávno jsme také křtili zatím poslední vydanou knížku Sokolové pod Zvičinou. Každá knížka, kterou jsem napsala nebo vydala, je takové moje dítě.

Je napsání a vydání této knihy jakýmsi mementem, že by se na minulost nemělo zapomínat?

Určitě. Naše sokolská župa pravidelně každý rok pořádá vždy první víkend v červenci na Bohdašíně a Končinách pietní akt jako vzpomínku na tragickou událost, kdy v roce 1942 nacisté pozatýkali sokolskou odbojovou skupinu S21B. Je to velká akce, při níž se sejde až dvě stě lidí. Loni tam s námi byl i současný prezident Petr Pavel, moc si

toho vážíme. Hrdinům z naší knihy pak také postupně odhalujeme Kameny zmizelých, už jich je přes dvacet.

Čím jsou pro tebe regionální témata důležitá?

Vždy říkám větu, kterou jsem nevymyslela já, ale přijde mně velmi důležitá. Historie, která není sdílená, je ztracená. Podle mě je v této větě řečeno vše. Cítím, že kdybychom ty knihy, k nimž se váže spousta příběhů, nevydali, za deset let je už nenapíšeme, protože pamětníci postupně odcházejí.

Kdo jsou adresáti knih, které vydáváš?

Myslím si, že to jsou srdcaři, kterým záleží na historii místa, kde mají kořeny a odkud pocházejí.

Už třináct let jsi starostkou Sokolské župy Podkrkonošské-Jiráskovy. Co tě přivedlo právě do Sokola?

Zřejmě rodinná historie. Můj pradědeček byl první starosta Sokola v Českém Meziříčí už v roce 1898. V této jednotě působili do roku 1948 i děda s babičkou, ale i táta, strýc... Je to silná rodová tradice a máme to v genech. Vždycky říkám, že někdo se sokolem stává a někdo rodí. Já jsem ten druhý případ. Naše sokolská župa má téměř čtyři tisíce členů. Sokol tak určitě nezahyne.

Sokol má v českém prostoru značnou tradici, ale v průběhu své historie neměl na různých ustláno. Členy této organizace pronásledovali nejen nacisté, ale také komunisté. Proč byli sokolové těmto totalitním režimům tak trnem v oku?

Sokol byl ve své historii zakázán celkem čtyřikrát. Sokolové byli vždy především vlastenci, což například nacistům nebylo vůbec po chuti. S tím souvisí datum 8. říjen 1941, kdy bylo zatčeno na 1500 starostů větších jednot a vrcholní funkcionáři Sokola.

Většina z nich se z věznic a koncentračních táborů už nevrátila. V roce 1948 měl Sokol v Československu milion členů, proto se jejich síly komunisté tak báli a spolek Sokol po roce 1948 zakázali.

Byla v tomto ohledu postížena i tvoje rodina?

Ano, babička s dědou v Českém Meziříčí byli po roce 1948 vyloučeni ze Sokola. Dodnes jsou jejich jména uvedena na pamětní desce, která se vystavuje při významných výročí jednoty, na prvním a druhém řádku. Mám doma i dopis, kterým babičku vylučovali ze Sokola. Byla to sice náročná obdoba, ale v rodové tradici pokračujeme.

Jak je dnes těžké vydávat regionálně zaměřené knihy nebo ty, co se zabývají dávnější minulostí?

Pro vydání malonákladové regionální knihy je vždy důležité najít partnera, ideálně i sponzora. Když jsem loni vydávala Pamětníci roprachtickou nebo v roce 2018 knihu Holohlavy, vždy to bylo o tom, že se v obci našel osvěcovaný starosta a zastupitelstvo, které odsouhlasilo, že obec vydání knihy zaplatí. Pokud je ze strany obcí zájem, knížka se vždycky narodí. V současnosti je ale vydávání knih mnohem těžší než před pandemií – jejich prodej v poslední době stagnuje, zavírají se knihkupectví, stoupla cena tisku. Nepřestávám ale věřit, že knihy z historie regionu budou vycházet i nadále.

Žiješ ve Vlkově u Jaroměře. Je to tvoje srdce místo? Máš tam rodové kořeny?

Můj dědeček byl jedním ze zdejších statkářů a za druhé světové války zachránil jako starosta obec před nacisty. Ten statek tady dodnes stojí a žije v něm část naší rodiny. Vlkov je tedy moje srdce místo. Já i můj manžel jsme Vlkováci, provdala jsem se do sokolské rodiny. Můj tchán tam v roce 1978 dokázal prosadit stavbu sokolovny, kolem roku 2005 jsem sehnala peníze na její dostavbu a vylepšení. Máme tam na tak malou obec krásné zázemí pro sportování. V Sokole v obci působím jako hospodářka i cvičitelka a mám kolem sebe výbornou sokolskou partu.

Jaký druh literatury ráda čte Helena Rezková? Co má právě teď rozečteno?

Literaturu faktu a cestopisy. Teď jsem přečetla Mistra kruhů, což je životopis Aloise Hudce, našeho sokolského reprezentanta, který získal v roce 1936 na letní olympiádě v Berlíně zlato za cvičení na kruzích. Čtu ale ráda všechno, teď už i pohádky vnoučatům. ■

Slib tiskaře Lud'ka:

Za každou červnovou objednávku vybarvím na obloze

dechberoucí
červánky.

www.pratr.cz

Dítě má právo na to být šťastné

Svůj život zasvětil práci s hendikepovanými, a to nejen jako ředitel Speciální a praktické školy, kterou vedl více než tři dekády. Pavel Svoboda byl také 24 let předsedou Českého svazu mentálně postižených, pořádal sportovní turnaje, v roce 1992 dokonce založil sportovní oddíl SK Integra a podporoval Divadlo Slunovrat, kde vystupují mentálně postižení herci. Také on byl za své záslužné a důležité aktivity před nedávnem po zásluze oceněn Medailí Královéhradeckého kraje I. stupně. „Víte, já nejsem sběratel cen a funkcí. Ocenění si ale opravdu velmi vážím,“ řekl.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

V pozici ředitele Speciální a praktické školy v Hradci Králové jste strávil neuvěřitelných 33 a půl roku. To není příliš obvyklé. Jak to teď s odstupem času vnímáte?

Když jsem v roce 1989 nastupoval, ani ve snu by mě nenapadlo, že v této škole vydržím ve službě tak dlouho a rád. Spousta práce a hlavně nových příležitostí ve spojení s bezvadnými spolupracovníky mně téměř neumožnily o nějaké změně uvažovat. Vždy jsme měli vztahy ve škole až nadstandardní, byli jsme parta. Takže ničeho nelituji, jsem za ty roky vděčný!

Mohl byste nyní své dlouholeté angažmá a váš pedagogický sbor v hradecké škole, když už jste na zaslouženém odpočinku, zhodnotit?

Říkat, že jsem si s každým kolegou sedl, by bylo nepravděpodobné a nepravdivé. Ale těch, s nimiž

jsem nemohl a nechtěl spolupracovat, bylo díky bohu strašně málo. Většinou poté odešli sami, pochopili, že si nesedli nejen s ředitelem či kolegy, ale i s celkovou koncepcí školy. Jinak jsem měl na kolegy a taky své zástupce velké štěstí. Co my jsme si užili srandy, společných setkání a uspořádali nespočet akcí pro děti. Nikdy jsem neměl problém na tyto akce, konané často v našem volném čase, sehnat spolupracovníky. Když jsem začínal, měli jsme školu pro děti s mírným a lehkým mentálním postižením. Postupem času, hned jak to legislativa umožnila, jsme otvírali mezi prvními všechny možné součásti školy, tehdy s názvem pomocná, nyní základní škola speciální, dále speciálně pedagogické centrum, přípravnou třídu, střední praktickou školu a Aktivační centrum. Poté pod nás spadla i speciální mateřská škola. Nakonec jsme otevřeli třídy pro děti s poruchami autistického spektra ve všech možných variacích. To je v rámci republiky ojedinelé. Tím máme v Hradci Králové školu, která

nabízí opravdu komplexní nabídku pro děti s mentálním postižením a autismem. Prostupnou, umožňující „ušít“ program vzdělávání každému dítěti na míru, školu, kterou se může Královéhradecký kraj chlubit. Alespoň doufám.

Nepřichází někdy chvíle, že se vám zasteskne a rád byste se ještě na nějaký čas vrátil do této funkce?

Zatím se mi podařilo můj osobní plán sestavit tak, že tahle chvíle ještě nenastala, nemám na podobné myšlenky čas.

Královéhradecký kraj vás před nedávnem ocenil za celoživotní práci pro mentálně hendikepované a přínos pro zkvalitnění jejich života. Co to pro vás znamená?

Víte, já nejsem sběratel cen a funkcí. Když vás ale někdo ocení podobným způsobem, za konkrétní práci, vytrvalost a snad i výsledky, koho by to nepotěšilo? Ano, ocenění si opravdu velmi vážím.

Proč jste si vybral právě speciální školství?

Jasným stimulem byla moje maminka, která pracovala jako vychovatelka a poté dlouhé roky jako ředitelka v Ústavu sociální péče pro mentálně postižené ve Skřivanech. Byl jsem od malicka přímo v dění a toto specifické prostředí se pro mě stalo samozřejmostí. Z toho potom zcela přirozeně vyplynulo, že jsem jako organizátor začal pomáhat na různých akcích pro tuto kategorii lidí. Na gymnplu jsem měl ale jako prioritu v mém dalším vzdělávání fakultu tělesné výchovy a sportu. V osmnácti letech mně však stopku vystavilo zranění, jak jinak

než ze sportu, trvalého charakteru, a tady už nastoupilo studium speciální pedagogiky. Když jsem poté dostudoval, vydal jsem se tímto směrem.

Čím se liší výuka ve speciální škole od tě základní?

Zásadně. Děti ve speciálním školství mají neodvolatelně své limity, každé jiné. Proto se také ke každému musí přistupovat jinak. Je potřeba si uvědomit, že například dítě s mentálním postižením, kromě snížené intelektové výkonnosti, má v podobném poměru omezené i další složky osobnosti. Často zásadně například samostatnost, soustavnost, vytrvalost a smysl pro řád. To jsou dost velká omezení pro vzdělávání. Často absenteje i nedílná pomoc rodiny, někdy pro nezám, někdy, že to rodiče sami nedají. Viditelným rozdílem je i počet dětí ve třídách. My ze zákona naplňujeme třídy do počtu 14 dětí. Potom má učitel, případně asistent, možnost reagovat na potřeby dětí okamžitě, zná jejich osobnosti, reakce a možnosti. Tuto možnost, podle mě, má učitel základní školy omezenou, při počtu třiceti dětí ve třídě to nejde. Proto oproti učitelům základních a středních škol, pro které je často prioritou oborová odbornost, moji bývalí kolegové ve speciálním školství hojně využívají psychologii, vnímavost a člověčenství. Cílem je spokojené dítě v prostředí, kde se cítí bezpečně a kterému rozumí. Teprve potom mohou ve vzdělávání přijít výsledky. Ve speciálním školství a nejenom v něm také platí, že každé dítě má nárok na chybu. Úkolem učitele je chybu odstranit a ne potrestat, pokud je ale původcem chyby specifický nedostatek dítěte. Za něj nepovažují fláknání a liknavost dítěte či rodiny.

INZERCE

jsme
**FITNESS
FOOD
MENU**

„POSTAVU DO PLAVEK, PROSÍM!“

WWW.JSMEFFMENU.CZ

SESTAVTE SI MENU NA MÍRU

Jak náročné je sladit výuku pro všechny děti? Některé mají lehké postižení, jiné středně těžké, nebo dokonce těžké, další třeba autismus.

Pedagogové mají zpravidla ve třídách v průměru 8 až 10 dětí, ale zcela běžně dělají téměř každou hodinu tři až pět samostatných příprav, protože tolik mají „výkonnostních“ skupin. Jako extrém uvádím kolegy z doby covidu, která při distanční výuce učila každou hodinu při deseti dětech ve třídě v sedmi různých variantách. To je síla, co?

Do jaké míry je zásadní individuální přístup?

Ve speciálním školství je individuální přístup samozřejmost a nezbytnost. Bez něj by to nešlo, je to opravdu základní zásada. Nemůžeme na dítěti chtít, aby získalo nějakou vědomost či kompetenci, na kterou zkrátka nemá kapacity a je to nad jeho možnosti. Právě ten strop musí speciální pedagog citlivě odhadnout. Jasně, když ho dítě dosáhne, je v zájmu všech jít dál, nad něj. Domnívat se, že neosvojené učivo lze přeskočit a pokračovat dál, je nesmysl, jak u dítěte normálně se vyvíjejícího, natož u dítěte s omezenými limity.

Které učební pomůcky a postupy se používají?

Pomůcky, jejich pestrost a názornost, jsou u nás klíčové. Využíváme vše, co se na pedagogickém trhu vyskytuje a je dostupné. K tomu učitelé pátarají, okoukávají a vyhledávají novinky, ty zavádějí do praxe, často si je vyrábějí a vymýšlejí sami. V komunikaci, zvláště u dětí s autismem a těžšími formami mentálního postižení, využíváme metody alternativní a augmentativní komunikace – VOKS, Makaton, Znak do řeči, piktogramy a jejich kombinace či fragmenty.

Jsou ve speciální škole důležité známky, nebo se využívá spíše slovní hodnocení?

Tak to je velké téma napříč celým školstvím. Slovní hodnocení a širší slovní hodnocení využíváme zcela běžně, dokáže skutečně dát podrobnou informaci, jak na tom dítě je, co umí. U dětí s lehkým mentálním postižením ale rodiče často vítají i tradiční klasické známkování. Tomu rozumí, zažili ho, je pro ně čitelnější. Osobně uznávám obě formy nebo jejich kombinaci.

Jak moc je pro vzdělávací zařízení tohoto typu klíčová spolupráce s rodinou hendikepovaného dítěte? Ne každý rodič má na to, aby se zvládal učit se „zdravým dítětem“, natož aby to uměl s postiženým, vyžadujícím jiný přístup.

Škola bez rodičů není možná a spolupráce s nimi je zásadní. Pro kantory by měl být rodič spojenec a měli by mít společný cíl. Spokojené, šťastné dítě, vzdělané v maximálním rozsahu, který mu jeho kapacita umožní. Myslet si ale, že škola za rodiče udělá všechno, že dítě nejenom vzdělá, ale i vychová, je nereálné. Kdysi jsem si dělal rozbor, kolik času může základní škola aktivně na dítě působit. Vyšlo mi, že na prvním stupni zhruba 15 procent během kalendářního roku a na stupni druhém asi 17,5 procenta. A to jsem odečetl denně osm hodin na spánek, kdy by dítě mělo spát a ne být formováno. Takže role rodiny je jasná. Abychom rodičům ulevili, měli jsme ve škole opravdu nadstandardní rozmanitou zájmovou činnost, přístupnou každému dítěti. Nejhorší při spolupráci s rodinou je situace, když se rodič dostane do role ombudsmana svého dítěte a jeho neúspěchy, především v chování, začne svalovat na školu. Argumenty školy nechce chápat, věří verzi svého dítěte. Proč? Protože se sám vyvíjí ze své „nepěče“ a nezájmu o dítě. To je zlé! Nejhorší možné řešení!

Setkával jste se v době praxe s tím, že sami rodiče chtěli zařadit své dítě do speciální školy?

Samozřejmě. Když soudný, rozumný a často nešťastný rodič viděl, že dítě není v běžné základní či mateřské škole úspěšné, rozhodl se pro speciální školu sám. Čím dál více rodičů však toto řešení odkládá, nepříliš dbají na doporučení odborníků,

doufají, že se situacelepší. Naprosto je chápu. Nechtějí, aby jejich dítě dostalo cejch, že je ve speciálním školství. Tento přístup ale většinou dítěti ublíží, zdevastuje ho. Speciální školství není cejch neúspěšnosti, ale pomoc! Jak jsem již říkal, dítě má právo na to být šťastné.

V čem je práce učitele v takové škole náročnější? Jaké vlastnosti jsou pro tuto profesi zásadní?

Když jsem nastupoval, na chodbách samozřejmě měli učitelé dozor. Ale sborovny? Ty hučely. Právě v nich se stmeluje kolektiv, kantoři si sdělují čerstvé poznatky z výuky, a tím i o žácích. To je pro jejich práci nesmírně potřebné. Také si odpočinou z vysoké míry soustředění, alespoň na chvíli. A nyní? Ve sborovnách je pusto, prázdnou, učitelé a asistenti pedagogové jsou od 7.40 se svými žáky do konce výuky. Nemusí, všude mají dohled další kolegové. Ale ono to je nezbytné, takže jedou nonstop. Učitel ve speciální škole musí být odborně zdatný a hlavně, musí mít srdce. Současně také vysokou míru frustrační tolerance, která zabrání tomu, aby do toho nezbytného srdce nepřeněsly problémy dětí. To by ho časem zabilo. Také musí být empatický, tolerantní, nadměru vnímavý k aktuálnímu stavu dítěte, být schopen vnést do školního života humor, s dětmi být více kamarád než striktní, upjatý, zapřklý učitel. Naši učitelé nejsou jenom učitelé, ale i herci. Umět vtáhnout děti do toho našeho školního divadla. Nemůžeme očekávat pozorné, vni-

mající děti při suchopárném výkladu i s ohledem na malou a krátkou míru pozornosti, která jim je zkrátka vlastní.

Co se za vaši éru ve speciálním školství výrazně změnilo?

Ve speciálním školství se opravdu hodně zlepšily podmínky, vybavenost škol. Nejsou ideální, ale i s osobními poznatky speciálního školství v Evropě, a to i v zemích speciální pedagogice zasvěcených, se nemáme za co stydět. Na druhou stranu nám do škol vstoupila inkluze, která opravdu negativně ovlivňuje celé školství. Když sleduji vývoj, kam se ministerstvo snaží speciální školství dostat, je mi z toho úzko. V současnosti se pracuje na revizi Rámcových vzdělávacích programů pro základní vzdělávání. Jaksi se počítá s tím, že všichni zvládnou všechno. Brrrrrr!

Asi nejvíce si veřejnost všimla speciálního školství, když se mluvilo právě o zmíněné inkluzi, tedy zavedení společného vzdělávání zdravých a handicapovaných dětí v českých školách. Jaké mýty či omyly jste v té době zaznamenal?

Jsem odpůrcem inkluze, ale pozor, jen u některých handicapů. Mezi ně počítám mentální postižení. Násilné prosazení inkluze bývalou ministryní Valachovou v roce 2016 pokládám za trestný čin. Nepotrestaný trestný čin! Nejenom za vyhozený balík peněz, který tento nezdařilý experiment stojí, za to, že se částečně zhroutil skutečně dobrý systém speciálního českého školství, ale především proto, že ovlivnila životy dětí. Zákon říká, že se vše děje v „nejlepším zájmu dítěte“. A tím není tato forma inkluze! Tragické je, že tohle si stát nechal nadiktovat od fanatických „dobro“ neziskových organizací a individuálních poradců. Bohužel ne od odborníků z praxe. Ti byli mimo hru, v roli opozice, a to od roku 2009 až 2010, tedy od doby, kdy inkluze začala klíčit, kdy zahradníkem byla Evropská unie a její diktát. Inkluzi se nám podařilo částečně omezit, ale ne zastavit. Jako největší mýtus vidím, že strana a vláda rozhodla, že zavedením inkluze se stanou všechny děti šťastné, moudřejší a vzdělané! To podsunula veřejnosti. Vždyť už jsme si ale řekli, že děti, které mají speciální vzdělávací potřeby, mají i své limity. Mrzí mě, že i v otázce inkluze, a vůbec celého českého školství, ba i státu obecně, zdravý selský rozum není to, co je žádané.

Byl jste 24 let předsedou Českého svazu mentálně postižených. Co tato funkce obnášela?

Spoustu práce a radosti. Radost vyplynula z toho, že lidé s mentálním postižením měli možnost sportovat, byl pevný systém soutěží, každý sportovec se mohl utkat se sobě rovnými a získat medaile či ocenění. To se jim v běžné populaci asi málokdy podaří. Získali jsme spoustu medailí i na mezinárodním poli, a to i reprezentanti našeho sportovního klubu Integra. Předsednictví obnášelo řídit celý svaz, v nejlepších letech s více než 4500 členy a rozpočtem 19 milionů korun. A opět tradiční mantra. Byli zde kamarádi a legrace, potom se dají dělat smysluplné a velké věci. Vymyslet a do praxe uvést systém svazu a soutěží, spousta jednání a tak. Byl jsem i státním garantem lyžování, reprezentačním trenérem. Pětkrát jsem byl vedoucím reprezentační výpravy na Global Games – světových hrách sportovců s mentálním postižením.

Co bylo hlavním smyslem těchto sportovních aktivit? Co zahrnovaly?

Sportovních soutěží uspořádala Integra nepočítaně. Vlakovou lodí je stolní tenis, ve kterém jsme uspo-

řádali již 28 ročníků mistrovství České republiky. Dále jsme organizovali pro sportovce s mentálním postižením desítky ročníků mistrovství České republiky v klasickém lyžování, malé kopané žáků a basketbalu. Nespočet ročníků krajských soutěží v uvedených sportech. Sportovní činnost SK Integra nabídla každému sportovci s mentálním postižením či autismem možnost vybrat si sport, který mu vyhovuje, a provozovat ho s rovnocennými kamarády, ve skvělých podmínkách. Vychovali jsme stovky sportovců.

A co byste řekl o Divadle Slunovrat, v němž účinkují herci s mentálním hendikepem?

Nápad založit toto divadlo měly kolegyně za vdatné a nenahraditelné podpory rodičů našich herců. Já jsem byl jenom ředitelem, který Slunovratu nabídl podmínky pro divadlo, podporoval ho a těšil se, jako divák, z výsledků jeho práce.

Na jaký druh divadla se zaměřuje?

Slunovrat hraje výrazové divadlo, vždy za podpory špičkových hudebních interpretů. Filharmonie Hradec Králové se stala divadlu domovskou scénou a také jeho vystoupení mnohokrát svým hudebním tělesem provázela, za což jí patří velký dík. Se Slunovratem vystupovaly soubory Hradišťan, Spirituál kvintet či Kantoři. Hráli a zpívali s ním také Hana a Petr Ulrychovi, Michal Hruža, Tomáš Klus.

Co byste rád řekl na adresu speciálního školství ve směru do budoucnosti?

Aby se našel někdo, kdo najde odvahu a reálně posoudí a navrhne, za hojné podpory odborníků z praxe, jak by mělo vypadat. A že ho někdo opravdu vyslyší! Že zvítězí zdravý rozum a tento segment školství zůstane zachován.

Čím se ředitel ve výslužbě v současné době zabývá? Jaké jsou jeho koníčky a zájmy?

S přibývajícím věkem a ošuntělostí tělesné schránky se moje možnosti ztenčují. Zapomenout mohu na většinu dosavadních sportovních aktivit, ale na cyklistiku, lyžování, plavání a potápění to zatím stačí. I na tenis, pokud se tomu tak v podání kulhavého staříka dá říkat. Oči zatím slouží, takže moc rád čtu, stejně tak si poslechnu s chutí nějakou muziku, a to i aktivně. Moje milovaná vnoučátka si také vyberou nějaký čas, stejně tak i údržba a zvelebování chaty. Takže se rozhodně nenuďm. ■

enteria
2008-2023

HLAVNÍ PARTNER
**96. PARDUBICKÉ
JUNIORKY**

MISTROVSTVÍ ČR JEDNOTLIVCŮ
V KATEGORII STARŠÍHO DOROSTU

Zveme Vás
29. 7. - 4. 8. 2023
LTC Pardubice

enteria.cz

**ROZVOZ
ZDRAVÝCH SPECIALIT**

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Víkend 2023 *elegance*

15.-16. 9. 2023

JIRÁSKOVY SADY
HRADEC KRÁLOVÉ

VIKENDELEGANCE.CZ

Akce se koná pod záštitou
hejtmana Královéhradeckého kraje
Martina Červíčka a primátorky
Hradce Králové Pavlíny Springerové.